

КОСЪ ВЪХА СМЪСЕНЪ СЪ РАДОСТЬ И КОЛЪЗНОВАНИЕ,
СЪ КАНИЕ И НАДЕЖДА, СОСЪ СОВЪСТОКІЕНЕ ЗА СЕ-
БЕ СИ, И СЪ ЛЮБОВЬ ЗА СЫНОВІТЕ СИ.

РЕКОУЪ, ЧИ ВЪ ТОВА ПОЗОРИЩЕ БЪШЕ НЪЩО
ВАЖНО, КОИТО ОУМИЛЛВАШЕ АПЕКИДА ОСОБЛИВО;
И БОИСТНИНЪ НЕ БЫ МОЖАЛО ДА СЯ ОПИШЕ ДРЪ-
ГО ТАКО ТОРЖЕСТВО ПО ПРИЛИЧНО НА ЕДНА ВЪРА
ДОБРОТВОРИТЕЛНА, КОАТО Е НАПРАВЕНА ДА ПОД-
КАНИ СКЛОННОСТЬ ТА И ЛЮБОВА, И КОАТО ДА СА-
БЪДИ БСАКО ЧЪВСТВИТЕЛНО ЧЕЛОВЪЧЕСКО СЕРАЦЕ.

ВЪ ТО ВРЕМА СЯ ОТВОРИХА ЕДНИ ВРАТА ОТ-
ВЪТРЪ ПОЛКА, И БЛЕЖЕ ЕДИНЪ ЧЕЛОВЪКЪ ТЪВЪР-
ДЪ СТАРЪ ОБЛЕГНАТЪ НА ТОАГАТА СИ. КАТО ГО
ВИДЪ СОБРАНИЕТО СТАНА СИЧКОТО НА НОЖЕ СОСЪ
ЕДНО ДЪАКОКО СМІРЕНІЕ; И АПЕКИДЪ, КАТО ГО
ВИДЪ, ОУСЪТИ ВЪ СЕБЕ СИ, ЧИ ГО ТИГАН ЕДНО
СИЛНО НЪЩО КАМТО НИГО. ВСАКІЙ КОИТО ГО ВИ-
ДЪШЕ ТОГОВА СТАРЦА, ТРЕБЪВАШЕ ДА МЪ ДАДЕ
ПОЧЕСТЬ И ДА ГО ВОЗЛЮБИ; ЗАЩОТО СЯ ВИДЪШЕ
НА ЛИЦЕТО МЪ ЕДНА ЖИВОПИСАНА СВАТЫНА.

„БОГЪ СЪ ВАМИ. ЧАДА МОИ, РЕЧЕ СТАРИЦА,
И СИ РАЗГЪРНА РАЦЕТЕ.“ ДЪЦАТА СЯ ЗАТИЧАХА
КАМТО НИГО; ТОЙ СЪДНА, А ТІИ СЯ ПРИЛЕПИХА
ДО НИГО. КАКВО ПОЗОРИЩЕ ХЪБАВО! ДВЪ НЪЩА
СМЪСЕНЪ ОТЪ ДВАТА КРАА НА ЖИВОТА! ПЕРВОТО
Е РЪЧИЦЫТЕ, КОИТО ИЗВИРАТЪ ОТЪ ИЗВОРА СИ; А
ВТОРОТО Е ГОЛЪМАТА РЪКА, КОАТО Е ГОТОВА ДА
СА ИЗЛЕЕ ВЪ ОКІАНА НА БЕЖСМЕРІЕТО.